

శాశ్వతంబు

నవల

మూర్ఖా సూర్య

(పదమూడవ భాగం)

తర్వాత—.... వెల్లకిలా పడివున్న ఓ మానవాకారన్ని దాటుకుంటూ అడుగులేసాడు రాణా.

అది ఆడో, మగో, చచ్చిందో, బ్రతికిందో, రాణా ఆగి చూడలేదు.

చచ్చిపోయిన మరో కుక్క మృతదేహాన్ని తింటున్న ఓ కుక్కను చూసి గాభరాగా దాటాడు రాణా.

ఆ శునకం ఒక్క ఊణం తలపెకె తి లోలోపల మొరుగుతూ నూటిగా చూసింది రాణావైపు, నోరుసాచి చొంగలు కార్తుండగా.

ఆ శునకం అతనిమీద తిరగబడలేదు.

కాని తనేకంగా చూస్తుండిపోయింది అతను తిరిగి పొగమంచులో మాయమయ్యేంతవరకూ.

ఊపిరి పీల్చడం కష్టమాతోంది రాణాకి.

కల్మషమైన గాలిపీల్చడంవల్లనో, లేక తను చూసిన దుర్భర సన్నివేశాలవల్లనో—అరంకాలేదు అతనికి.

మరో అరగంట గడిచిన తర్వాత యెదురుగా వున్న బెక్కల బ్రెజ్జి చూసి, రాణా కళ్ళు మెరిసాయి.

అయాసంతో కోప్పూతూ కళ్ళు చిట్టించి ముందుకు చూసాడు.

తనకోసం ప్రభుత్వం పంపిన వాహనం ఏదీ?

వంటెన యెక్కి నడవసాగాడు రాణా, పొగమంచు లోంచి-వాహనం ఆకారం కోసం ఎదురుచూస్తూ.

అకస్మాత్తుగా అతని ఎదురుగా రెండు హెడ్ లైట్స్ వెల్లాయ్, పొగమంచుని ఛేదించుకుంటూ.

నీడలా కనబడుతూ విచిత్రంగా వున్నది ఓ వాన్.

రాణా సంతృప్తిగా నిట్టూర్చాడు.

అదే తనకోసం ఎదురుచూస్తున్న మిలటరీ వాన్!

ఇంజన్ హోరు వినిపించింది రాణాకి.

మరుక్షణం అది అతనివైపు దూసుకుంటూ వచ్చింది....

కాని, అది అతని చుట్టూ ఓ రౌండ్ కొట్టి, రెటింపెన
వేగంతో తిరిగి వెనక్కి దూసుకుపోయింది.

విషయం అరమెంది రాణాకి.

అతని కడుపులో ఎవరో కలికినట్లయింది.

వాన్ అందుకోవాలని, దానివైపు గుంపులుగా వస్తున్న
పిచ్చివాళ్ళను అది పర్వతంలా ఢీకొంది.

కొన్ని దేహాలు బరువైన ఆ వాహనం కింద పడి నలిగి
పోయాయి.

మరికొన్ని శరీరాలు, ఆ తాకిడికి రబ్బరు బొమ్మలా
అటూ ఇటూ, విసురుగా యెగిరిపడ్డాయి.

వాన్ రివర్స్ అయి, రాణావద్దకు వేగంగా వచ్చి
సడన్ బ్రేక్ తో తక్కువ ఆగింది.

కుడివైపు వున్న చిన్న తలుపు తెచ్చుకుని-లోపల్నుంచి
గరగర శబ్దం వినిపించింది.

“సారీసర్! వాళ్ళకంటే మీరు చాల ముఖ్యం. అలా
చేయక తప్పలేదు. లేకపోతే మీరు వాన్ లో ప్రవేశించడం
దుర్లభమయ్యేది. ప్లీజ్ నెటిన్-మనకి తెలలేదు.”

నడుం బాగా వంచి, ఆ యిరుకైన ఖాళీలోంచి,
ఎలాగో ఆ టాంకులాంటి వాహనం లోపలకి ప్రవేశించ
గలిగాడు రాణా.

డ్రైవింగ్ సీట్లో వున్న వ్యక్తికేసి తేరిపార జూశాడు
రాణా.

అతని ఆకారం విచిత్రంగా వుంది.

మరమనిషిలా వున్నాడతను—సురక్షిత లోహపు
దుస్తులతో, తలకు పెద్ద హెల్మెట్ తో.

హెల్మెట్ కి యెటాచ్ చేయబడుంది ముఖం మీద
మాస్క్. ఆ వ్యక్తి కళ్ళు స్పష్టంగా కనబడలేదు రాణాకి.

నోటివద్దవున్న మాత్ పీస్ లోంచి గరగర వినబడింది
అతని కంఠం. “క్లౌజ్ ది డోర్ సర్! ఆ పిచ్చివాళ్లలో
ఎవరో—ఒకరుగాని, యింకా మరి కొంత పొగమంచు
గాని లోపలికి ప్రవేశించడం మనకు మంచిదికాదు.”

అతను చెప్పినట్లుగాచేసి, ఆ ఆకారంవైపు తిరిగాడు
రాణా.

“నన్ను ఎక్కడికి తీసుకెళ్తున్నావ్?” అడిగాడు.

“మీరే చూస్తారు,” జవాబు వొచ్చింది “నా పేరు
డోగ్రా. మనం కరచాలనం చేసుకునే అవకాశంలేదు.
ఈ గ్లౌస్ అలాంటివి. మీ గురించి నేను చాల వ్రీ
అయ్యేను. యుగాలతరబడి వేచి ఉన్నట్లనిపించింది.”

“దాల్లో చాల ప్రమాదాలు ఎదురెనాయ్”
అన్నాడు పొడిగా రాణా అలసటగా స్టీట్ వేనక్కి
జారబడుతూ, “మనం ఎటువైపు వెళ్ళాలి?”

“ఒక్క ఊణం సర్! మిమ్మల్ని పికప్ చేసుకున్నట్లు
వాళ్ళకి మెస్సేజ్ పంపాలి.”

డోగ్రా—ఎదురుగా వున్న ఓ స్విచ్ నొక్కి, హాండ్
స్పికర్ లాంటి అవసరంలేకుండా—మాట్లాడాడు.

తన ‘మిషన్’ యింతవరకూ, నిర్విఘ్నంగా కొన
సాగిందనీ, వెంటనే ‘బేస్’కి వస్తున్నామనీ రిపోర్టు
చేసాడు.

పని పూరిచేసి వెనక్కి తిరిగాడు.

“సర్! ఇఫ్ యు డోంట్ థింక్ అదర్ వెజ్....

మిమ్మల్ని డ్రైవ్ చేయవల్సిందిగా కోరుతున్నాను. ఇలాంటి వెహికిల్స్ నిజాన్ని దట్టమైన పొగమంచులో ప్రయాణించడాన్ని వీలుగా వుండవు. కాబిన లోపల ఉన్న చిన్నచిన్న రంధ్రాలనుబట్టి ఆ విషయం మీరు గ్రహించి వుండాలి. ఈ సూటువల నాకు డ్రైవ్ చేయడం మరీ యిబ్బంది. ఈ స్పాట్ చేరుకోడాన్ని నాకు చాలాసేపు పట్టింది అప్పుడు - మాస్క్ హెల్మెట్ ధరించకుండా డ్రైవ్ చేసినాసరే. మళ్ళీ యిప్పుడు హెల్మెట్ తీసి డ్రైవ్ చేయడం నాకు ప్రమాదకరం, తలుపు తీసినపుడు కొంత విషమేఘం లాపలికి ప్రవేశించి ఉంటుంది కాబట్టి.

“ఈ సూటు సీసంతో చేసిందేనా?”

“ఎస్ — సర్ ! అందుకే కదలడాన్ని యింత యిబ్బందిగా వుంది. రేడియేషన్ నుండి ప్రొటెక్షన్ కోసం ధరించాల్సి వచ్చింది. మొత్తం వాన్ కంఠటికీ ఈ ప్రొటెక్షన్ ఉంది.”

“రేడియేషన్ ?”

“అవును. దీన్ని డివాస్టేషన్ వెహికిల్ అంటారు. చాల శక్తివంతమైనది. త్వరలో మీకా వివరాలు తెలుస్తాయి.”

అటూ ఇటూ చూసాడు రాణా.

రకరకాల యంత్ర పరికరాలు, సాధనలు, మీటలు ఉన్నాయి చుట్టూ.

“దీన్ని డ్రైవ్ చేయడం నాకు చేతకావొద్దా?”

“ఓహో! ఆ యంత్రాల్ని చూసి మీరు భయపడకండి. వాహనం నడవడానికీ, దానికీ ఏం సంబంధంలేదు. నిజానికి మిగతా కార్లకన్నా దీన్ని నడపడం ఈజీ! మొత్తం అంతా ఎలక్ట్రిసిటీమీద నడుస్తుంది. ఒక పెడలు నొక్కితే

అనుతుంది. అంతే! కమాన్ సర్. మీ కోసం చాలామంది ఆత్యంతగా యెదురు చూస్తున్నారు.”

రాణా, డోగ్రా సూచనలు పాటిస్తూ ఆ ప్రత్యేక వాహనాన్ని నావల్ భవనాలకు ఎడం ప్రక్కగా తిప్పాడు.

వాన్ కొద్ది సేపట్లో ఓ పెద్ద కార్లషెడ్ లాంటి దాంట్లోకి నడిచింది.

లోపల ఆంతా చీకటిగా వుంది.

హెడ్ లెట్ వెలుతురులో ముందుకు పోనిచ్చాడు రాణా.

రెండు క్షణాల్లో....

ఎదురుగా ఓ బలిషమైన కాంక్రీట్ గోడ అడ్డంగా ప్రత్యక్షమైంది.

డోగ్రా, ఓ స్విచ్ నొక్కి కొన్ని పదాలు ఉచ్చరించ సాగాడు, అరంకాని భాషలో.

ఆ మాటలు కోడ్ లో వున్నాయని గ్రహించాడు రాణా.

ఉన్నట్లుండి గోడ హఠాత్తుగా సీలింగ్ లోకి వెళ్లి తేలింది.

వెనక, వెడల్పాటి వరండా.

డోగ్రా, రాణా చేతిమీద చేయివేశాడు. అతని హెల్మెట్ తల ఊగింది.

రాణా వాన్ ని ముందుకి ఉరికించి, లోపల ఆపాడు.

వెనువెంటనే 'వెనుక' గోడ సర్రున క్రిందికి దిగి, యధాప్రకారం ద్వారం మూసుకుపోయింది.

ఒక్క నిమిషంపాటు ఇద్దరూ మానంగా కూర్చున్నారు.

ఎదురుగా గోడ అకస్మాత్తుగా వెకిలేచింది.

ఈసారి ఎదురుగా ప్రత్యక్షమైనది డిమ్లెటల్ వెలుగులో ఉన్న కారిడార్.

అప్పుడే తెచ్చుకొన్న ఆ బూడిదరంగు గోడ, సుమారు పదనిమిది అంగుళాల వెడల్పులో వున్న బలిష్టమైన లోహపు గోడగా గుర్తించాడు రాణా.

కారిడార్ మెల్లగా పల్లంలాకి దిగుతున్నట్లు గ్రహించాడు రాణా.

మరో రెండు గుమ్మాలు దాటింతర్వాత వాన్ బ్రహ్మాండమైన ఓ వెడల్పాటి హాల్లో ప్రవేశించింది.

పావుమైలు ప్రయాణించిన తర్వాత తాము ఆ ప్రదేశం చేరుకోగలిగామని అంచనా వేసుకున్నాడు రాణా.

అచ్చం తాము ప్రయాణించిన వాన్ లాగే వున్న మరో వాన్ ఓ వారగా పార్కచేయబడి వుండడం గమనించాడు రాణా.

అప్పటిదాకా ఎదురుచూస్తున్న బూడిదరంగు నూట్లలోని వ్యక్తుల గుంపు ముందుకు కదిలింది చేతుల్లోని స్ప్రే (SPRAY) గన్లతో.

మరుక్షణం, వారి చేతుల్లోని స్ప్రే గన్లనుండి స్పష్టంగా కనబడిన ద్రవం—ఆ రెండు వాహనాల మీదా స్రవన చిమ్మసాగింది.

“ఒక్కక్షణం కదలకుండా కూర్చోవాలిసర్” చెప్పాడు డోగ్రా “మొదట టన్నెల్ ప్రవేశించగానే మనం “డీ—కంటామినేట్” చేయబడ్డాం. అంటే మననుండి యితరులకు ఎట్టి అంటువ్యాధి సోకే ప్రమాదం లేదన్నమాట. వెహికిలుపై యిప్పుడు వారు చేసేది మరో ముందు జాగ్రత్త చర్య. యింకా జాగ్రత్తకోసం మూడోసారి—

మనల్ని స్వేచ్ఛ చేసారు బయటికి వెళ్ళేముందు.”

“వాట్ డజ్ దట్ మీన్?” అన్నాడు రాణా కన్ ఫ్యూజ్ అవుతూ.

“ఈ భూగర్భ రహస్య సావరం మొత్తం సెరెలు చేయబడింది. అంటే ఈ ఏరియాలో వొక్క నూత్ను క్రిమి కూడా ఉండదు! లోపలికి ప్రవేశించే ప్రతి వ్యక్తినీ, ప్రతి వస్తువునీ, పరిశుభ్రంచేస్తారు, అంటువ్యాధి సోకించే ప్రమాదం లేకుండా. ఈ అధునాతన సావరంలో మూడు వందలమంది వ్యక్తులు పది సంవత్సరాలదాకా క్షేమంగా నివసించవచ్చు.

భూగర్భంలో యిరుకుగా దాన్ని నిర్మించడంవల్ల ఏ నూత్నుక్రిమి లోపల ప్రవేశించినా, అది దావానలంలా వ్యాపించే ప్రమాదం వుంది. అందుకే ఈ ప్రికాషనరీ మెసర్స్.”

రాణా ఆశ్చర్యంగా అతనివేపు చూసేడు. “పదేళ్ళే మిటి? జస్టు వాట్ ది హెల్ ఈజ్ దిస్ ప్లేన్?”

“....వి థాట్ యు న్యూ దట్మీకు చెప్పారనుకున్నాను వాళ్ళు.”

నెమ్మదిగా, తల అడ్డంగా ఊపాడు రాణా.

“ప్రభుత్వాన్ని యిది ఫాలో (FALL OUT)

షెల్టర్ లాంటిది. ప్రపంచ దేశాలన్నీ అణుబాంబుల నిర్మాణాన్ని అర్రులు చాస్తున్న విషయం మీకు తెలుసు. చె నానుంచి ఈ ప్రమాదం ఇండియాకుంది. ఈమధ్య అరబ్ దేశాలు పాకిస్తాన్ ను ప్రోత్సహించి ‘ఇస్లామిక్ బాంబ్’ను తయారు చేయడాన్ని పురిగొల్పుతున్నాయ్, ఆరి కనహాయ్ ఆశ చూపుతూ. ఈ విధంగా ఎప్పటికీ నా భారతదేశం, శత్రువులనుండి ఈ ప్రేలుడు ప్రమాదాన్ని

ఎదుర్కోవల్సివస్తే యిక్కడ ఆశ్రయం తీసుకుంటారు, ప్రభుత్వంలోని ముఖ్యమైన వ్యక్తులు. అరవె ఆయిదో సంవత్సరంలో ఈ అండర్ గ్రౌండ్ బిలింగ్ కన్స్ట్రక్షన్ ప్రారంభమైంది. యింకా మార్పులు, వేర్పులు జరుగుతున్నాయ్. యిక్కడుంచి అసెంబ్లీ భవనాన్ని రహస్య సారంగ మార్గం ఉంది.”

రాణా నవ్వాడు ఆదోలా, “యిలాంటివేమైనా ఇంకా ఉన్నాయా? వి మీన్.... సాధారణ ప్రజలకోసం.”

“ముర్ఖు నహీ మాలూమ్ సర్. యిలాంటి విషయాలు రహస్యంగా వుంటాయి. మహారాష్ట్రలో యిలాంటి సావరం మరోటిలేనట్లు మాత్రం నాకు తెలుసు. ఢిల్లీలో వోకటుంది. యింకా ముఖ్యమైన నగరాల్లో యిలాంటి అండర్ గ్రౌండ్ పెల్టర్స్ నిర్మించబోతున్నట్లు చూచాయగా తెలుసు.”

“కానీ యివన్నీ ప్రత్యేక వ్యక్తుల రక్షణకే. అవునా?”

“అరవె కోట్ల ప్రజలందరికీ సరిపోయేలా ఈ సావరాలు నిర్మించడం అసంభవం! కాదంటారా?”

రాణా బలంగా నిట్టూర్పు తదిలాడు. “నిజమే. కాని నువ్వు స్పెషల్ వ్యక్తిగా యిందులో ప్రవేశార్హత ఎలా సంపాదించగలిగావ్, అన్నదే నా అనుమానం.”

డోగ్రా టాపిక్ మార్చాడు. “మనం యిక బైటికి వెళ్ళాలి, సర్!”

కొంత సేపటికి, నీలిరంగు గ్వాలియర్ సూటుమీద ఎర్రని నెక్ టై ధరించిన ఓ యువకుడు ప్రత్యక్షమై రాణాని కారిడార్ గుండా ముందుకు నడిపించసాగాడు.

అతను ప్రకాంత గంభీర స్వరంతో రాత్రి ఏమి జరిగిందో, ప్రభుత్వం తీసుకున్న చర్యలేమిటో, నేర్పుగా

స్వప్నంగా వివరిస్తున్నాడు రాణాకే నడుస్తూ.

అతని మాటల ప్రకారం....

ప్రధాన మంత్రి అక్కడే వున్నారు, చాలమంది కేంద్రమంత్రులతో సహా. ప్రమాద ప్రాంతానికి దూరంగా ఉండకుండా ఆయన ప్రత్యేక శ్రద్ధ తీసుకుని బొంబాయి లోని సురక్షిత సావరంనుండి ఆదేశాలు జారీ చేస్తున్నారు.

ఆ అండర్ గ్రౌండ్ భవనంలో ప్రపంచం నలుమూలలకూ మాట్లాడడానికి వసతులున్నాయి.

ప్రత్యేక యంత్రాలతో కూడిన వార్ రూమ్ (War Room) కూడా వుంది అక్కడ.

దానికి ప్రత్యేక విద్యుచ్ఛక్తి సప్లయి వుంది. ప్రత్యేక టెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజి ఉంది. (రాణాకిప్పుడు ఆరమెంది వాళ్ళు విషమేఘంలో చిక్కుకోకుండా తనని ఎలా కాంటాక్ట్ చేయగలిగారో)

ఆర్మీ యిప్పుడు బొంబాయి పాలిమేరల్లో ఉన్నది, ఆదేశాలకోసం ఎదురుచూస్తూ.

కాని చాలమంది ప్రధాన సైన్యాధికారులు రహస్య సావరంలోనే ఉన్నారు — ప్రధానమంత్రి రూపొందిస్తున్న కార్యచరణ పథకాలకు సలహాలిస్తూ —

ప్రొఫెసర్ అశ్వతామ అక్కడే వున్నాడు వేగంగా పెరిగిపోతున్న విషమేఘం మీద కొత్త సిద్ధాంతాలు యితర సెంటిసులతో కలిసి పరిశోధిస్తూ.

డాక్టర్ జలేఖా కూడా అక్కడేవుంది చాలామంది విషమేఘం బాధితులకు ట్రీట్ మెంట్ యిస్తూ —

యిద్దరూ కారిడార్లగుండా నడుస్తుండగా, రాణా చాలామంది తెలుసున్న ముఖాలను గురుపట్టాడు.

అక్కడున్న వారిలో చాలామంది ధనవంతులు, (కొందరు సినీనటులు కూడా) కావడంతో రాణా మత్తీ పక్కంలో రకరకాల అనుమానాలు పొడనూపాయి.

వాళ్ళు ఈ రక్షణ సావరంలోకి ప్రవేశించి విష మేఘం బారినండి ప్రాణాలు కాపాడుకోవడానికి డబ్బు వెదజల్లారా?

లేక ప్రభుత్వ అధికారులకు కొన్ని విధాలుగా యింతకుముందు సహాయపడి—యిప్పుడు ఈ విధంగా ప్రతఫలం తీసుకుంటున్నారా!

ఆ ప్రతిఫలం—ప్రపంచాంతం కోజున ప్రాణాల్ని రక్షించుకోవడమే.

చాలమంది—

స్త్రీలు, పురుషులు....

దిగ్భ్రమగా కారిడార్ లో చతికిలబడివున్నారు, పాలి పోయిన ముఖాలతో.... కొందరు స్త్రీలు కన్నీటి ధారలతో....

వారిలో చాలమంది—ప్రక్క గా నడుచుకుంటూ పోతున్న రాణావైపు—ఆసక్తిగా చూడలేదు.

కొందరు మాత్రం—న్నేహితుణ్ణి లేదా బంధువుని గుర్తించడాని కన్నట్లు తాపత్రయంగా అతనివేపు చూసారు.

మరికొందరు—రాణావైపు అసూయగా చూసారు. ఆ వ్యక్తి ఏదో ఘనకార్యం సాధించడానికి వెళ్తున్నట్లు తమకు ఆ పరిస్థితిలో గుర్తింపు లేనందుకు.... జెలసీ ఫీలవుతూ....

“సరే న సమయంలో యింతమందిని యిక్కడికెలా చేర్చగలిగారు?” అడిగాడు రాణా, ప్రక్క గా నడుస్తున్న

నీలిరంగు సూటు వ్యక్తిని.

“ఒక నిరయం ప్రకారం” పదునుగా వచ్చింది జవాబు.

“ఏమిటా నిరయం?”

“మొత్తం బాంబాయి నగరంలోని జనాభానంతటినీ ఆనుకోడం అసాధ్యం. అలా ప్రయత్నించినా రెస్క్యూ ఆపరేషన్ కి విఘాతం కలిగే అవకాశం వుంది, ప్రజల్లో చెలరేగిన భయాందోళనవల్ల. దీనివల్ల కొంతమంది ముఖ్యమైన వ్యక్తుల్ని....”

రాణా తటాలున నీలం సూటు వ్యక్తిని ఆపేశాడు చేయిపట్టుకుని. “యు మీన్ దె డిడింట్ ట్రై? అమాయకంగా నిద్రపోతున్న ప్రజలని విషమేఘ రాక్షసికి వదిలిపెట్టి....”

“ఆఫ్ కోర్స్ దె ట్రైడ్!” విసురుగా అన్నాడు ఆ యువకుడు. “కాని వాళ్ళు కామన్ సెన్స్ ఉపయోగించారు. మూడోవంతు సైనిక బలగం—ప్రజల్ని హెచ్చరించి ఈ సురక్షిత సావరాన్ని తరలించడానికి కృషి చేసింది. మిగతా బలగం అది చేయగలిగినంతా చేసింది. వేలాది మంది ట్రక్కుల్లో బాంబాయి చుట్టుప్రక్కల ప్రాంతానికి పారిపోయి ప్రాణాలు రక్షించుకున్నారు ఆర్మీవల్లే. బట్ బోంబే ఈజ్ ఎ బిగ్ ప్లేస్ యు నో. కామన్ సెన్స్ తో ఆలోచించాలి” చెయ్యి విదిలించుకుని, ముందుకి నడిచాడు ఆ యువకుడు.

నోరు తెచ్చుకుని నిలబడ్డ రాణా, రెండు క్షణాల తర్వాత కోలుకుని, అతన్ని అనుసరించాడు.

ఎవరపనుల్లో, వారు నిమగ్నై వున్న మేధావులతో, అధికారులతో, కిటకిటలాడుతున్న ఓ పెద్ద హాలువద్దకు నడిచారిదరూ.

రకరకాల ఎ ల క్లా ని క్ ఎక్వివ్ మెంట్స్ తో, లెటింగ్ తో వెలుగుతూ గోడలకున్న మావలతో, టెలివిజన్ తెరలతో నింపబడి హడావుడిగా ఉండా సలం, ప్రపంచ యుదాన్ని సన్నద్ధమాతున్నట్లు.

అండర్ గ్రౌండ్ పైన జరుగుతున్న సర్వనాశనం వాళ్ళెవరూ పూర్తిగా అరంచేసుకోలేరు అనుకున్నాడు రాణా.

ఆ మారణహోమం ప్రపంచంలో జరుగుతున్నట్లుగా వుంది. టెలివిజన్ తెరలు బూడిదరంగుతో శూన్యంగా ఉన్నాయ్.

ఈపాటికి పట్టణమంతా అలుముకున్న ఉన్నాద తీవ్రత హత్యాకాండ, ఆత్మహత్యాకాండ—యివేమీ వాళ్ళు అరంచేసుకోలేరు.

వాళ్ళంతా షాక్ అయివుండొచ్చు. నిజమే.

కాని తీవ్రమైన ఆందోళన, దుఃఖం వారి ముఖాల్లో కనబడటంలేదు.

దాంట్లో వారి తప్పేమీలేదు.

జరిగిన దారుణాలు—అసాధారణ సంఘటనలు.

ప్రపంచంలో మునుపెన్నడూ జరగనివి.

మాహిమ్ దురట్లన గురించి వారికి తెలుసు.

ఎయిర్ క్రాష్ సంఘటన వారికి తెలుసు.

కాని జరిగిన సత్యాన్ని వారి అంతరాత్మలు ఎలా వొప్పుకోగలవు?

తానొక్కడు మాత్రమే పరిస్థితి తీవ్రతను 'పూర్తిగా' అరంచేసుకోగలడు.... నమ్మగలడు.

జరిగిన దారుణానికి మొట్టమొదటి సాక్షి తనే కాబట్టి.

చాల దురదృష్టకరమైన, భయంకరమైన పరిస్థితుల్ని తాను అనుభవించడం జరిగింది కాబట్టి.

“దిస్ వే, మిస్టర్ రాణా!” నీలం నూటు వ్యక్తి కంఠం, రాణా ఆలోచనల్ని భగ్నం చేసింది.

రాణా సాయుధుడైన సైనికుడు కాపలాకాస్తున్న గుమ్మంముంగు నిల్చాని వున్నాడు.

ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ లోపలికి ప్రవేశించాడు రాణా.

“యిదే ప్లానింగ్ హాల్” చెప్పాడు నీలం నూటు వ్యక్తి. “ప్రధానమంత్రి యిప్పుడు స్వయంగా నీతో మాట్లాడతారు.”

• • •
స్పెషల్ వాన్ ని తిరిగి భూగర్భ రహస్య సాధరం లోంచి బెటికిపోనిచ్చాడు రాణా.

వాహనం మళ్ళీ బొంబాయి వీధుల్లో, పొగమంచు లోంచి దారిచేసుకుంటూ ప్రయాణిస్తోంది.

“సర్!” డోగ్రా రాణా భుజంమీద చేయివేసి పిల్చాడు. “మనం ‘అక్కడిక్’ చేరుకున్నాక మీరే నాకు సహాయపడాలి. ఈ మాస్కోతో, హెల్మెట్తో, ఈ రకం దుస్తులతో నేను శ్రీగా కదలేను. కళ్ళు అక్కడ అస్సలు కనబడవ్” అన్నాడు ఆందోళనగా.

“మునుపుటంత దట్టంగాలేదు యిప్పుడు పొగమంచు” వ్యాఖ్యానించాడు రాణా.

“నిజమే. విష మేఘం పలచబడుతోంది ప్రక్కలకు ప్రయాణిస్తూ. కాని విష మేఘంలో యింకా చెప్పుకో దగిన కదలికలేదని రిపోర్టు చెబుతున్నాయ్. లుక్ సర్, మనం అక్కడ ఎక్కువసేపు విష మేఘంలో వుండాల్సిన అవుసరం లేదు. నిముషంలో ఆ విష మేఘం కాంపిల్ ని మన కంటైనర్స్ పీల్చుకుంటాయి. మనం తిరిగి వెంటనే

ఈ స్పెషల్ వాన్ ఎక్కివచ్చెయ్యొచ్చు. ఈ మాస్కూ ఉంటే నాకు కళ్ళు స్పష్టంగా కనబడవు. అలాగని, ధరించకపోతే నాకు ప్రమాదం. అందుకే నా భాగం ద్యూటీ నేను చేయడంలా మీ తోడ్పాటు కావాలి.”

యిప్పుడు రాణా భుజంక్రింద రహస్యంగా వున్న హాల్ స్టర్ లో ఓ పిస్తోలు వుంది.

ప్రధానమంత్రి ఆర్డర్స్ ప్రకారం రాణా తన ప్రాణం కాపాడుకోడంకోసం ఎవరినైనా, చివరికి అతని సహచరుడు డోగ్రాని కూడా కాల్చి చంపాచ్చు—కాదు ఖచ్చితంగా కాల్చి చంపాలి—నిర్దాక్షిణ్యంగా—అతని వల్ల రాణాకి ప్రమాదమేర్పడితే. భారత ప్రధానమంత్రి—రాణాలు సమావేశమైనపుడు ప్రొఫెసర్ అశ్వతామ కూడా ఆ మీటింగ్ లో పాల్గొన్నాడు.

ప్రమాదం పెద్దదాతోందని ఆందోళన చెందాడు అశ్వతామ.

బాంబాయి ఇండస్ట్రియల్ సిటీ కావడంవల్ల డేంజర్ ఎక్కువైందని వివరించాడు.

మార్పుచేయబడిన మెకోప్లాస్మా—గురించిన కొన్ని ‘క్లూ’లు దొరుకుతున్నాయనీ, అయినప్పటికీ దాని శాంపిల్ తీసుకురానిదే పరిశోధన వేగం పుంజుకొనే అవకాశంలేదనీ పెదవి విరిచాడాయన.

భూగర్భ రహస్య స్థావరం నుండి బయటికివచ్చేముందు రాణా, డాక్టర్ జులేఖాను కల్సుకున్నాడు.

ఆమెలో మునువటి ఉత్సాహంలేదు.

ఆమె అందమైన కళ్ళచుట్టూ నల్లని చారిక లేర్పడాయ్. అలసటగా, నీరసంగా, వాడిన పువ్వులా కనిపించింది జులేఖా.

ఈసారి—తప్పకుండా—యింతటి వినాశాన్ని—కారణ
భూతమైన—ఆ విషమేఘం మధ్యగావుండే న్యూక్లియస్
నమూనాను చేజిక్కించుకోమని ఆమె రాణా చేతులు
పట్టుకొని ప్రార్థించింది.

రాణా ఆమెకు ధైర్యంచెప్పి కదిలాడు. కాని—అతనికి
తెలుసు. తను చేయబోయేది 'ప్రయత్నం' మాత్రమేనని.

ఇతరపరిసితులు అనుకూలించనిదే తాను సఫలంకాలేదు.

“మె గాడ్! లుక్ జేర్!”

డోగ్రా పిలుపుకు ఉలిక్కిపడి ఆటువేపు చూశాడు
రాణా.

ఎదురుగా—దురంగా.

గుట్టలావున్న నాలుగు మోటారుకార్లు భగభగ మండు
తున్నాయి.... ఆ మంటల చుట్టూ పెద్ద—మనుషులగుంపు
చుట్టూ నిలబడివుంది, ఆ దృశ్యాన్ని మానంగా పరిశీలిస్తూ.

బయటినుంచి ఒక్కో వ్యక్తి, ఆ గుంపును చీల్చుకొని
లోనికి ప్రవేశించి ఆ మంటల్లోకి దూకుతున్నాడు.

ఆ గుంపు పకపక నవ్వుతూ, చప్పట్లు కొడుతూ
ఆనందిస్తోంది, ఆ తమాషాను చూసి.

తర్వాత మానం—

మరో వ్యక్తి తిరిగి దూకేదాకా.

“మనం ఎలాగైనా వాళ్ళని ఆపాలి!” అన్నాడు
రాణా గాభరాగా, ఆ దారుణ దృశ్యంనుండి దృష్టి
మరల్చలేకుండా దిగ్భ్రమగా చూస్తూ.

“నో సర్! వుయ్ హావ్ టు ఒబే ఆర్డర్స్!” కఠి
నంగా అన్నాడు డోగ్రా “మనం ఏ సంఘటనలోను
కలగజేసుకోకూడదు.”

రాణాకి వాదించడం నిరుపయోగమని తెలుసు.

డోగ్రా చెప్పింది నిజమే!

తాము తమ కప్పగించబడిన ఎస్సయిన్ మెంట్ ని తల్ల క్రిందులు చేయకూడదు.

దారిలో ఎగురైన ప్రతి ఉన్నాద చేవలూను, కలుగ జేసుకొంటే తాము లక్ష్యాన్ని చేరవెప్పుడు?

“ఆల్ రైట్!” గొణిగాడు రాణా, బరువుగా నిట్టూర్పు విడుస్తూ, “మనం చేయగలిగేదేమీ లేనప్పుడు ఆ దృశ్యాన్ని దూరంగా పోవడం ఉత్తమం.”

డోగ్రా హృదయం తేలిక పడింది.

“చుట్టూ తిరిగి వెళ్ళాం” చెప్పాడతను. “వెనక్కి పోనీండి. అక్కడ ఎడమవైపు టర్నింగ్ తిరిగితే లిబర్టీ థియేటర్ తగులుంది. ఆ దారిన వెళ్ళాం!”

రాణా చాహానాన్ని రివర్స్ చేసాడు, అప్పుడే వేగంగా దూసుకువస్తున్న ఓ లారీని త్రుటిలో తిప్పించు కుంటూ.

లారీ రివ్యూన, మంటలవైపు, మనుషుల గుంపువైపు దూసుకువెళ్ళింది.

రాణా ప్రయాణిస్తున్న వాన్—సౌండ్ ఫ్రూఫ్ అయినా బయట శబ్దాలు గ్రహించడాన్ని వాన్ బెటి భాగంలో అమర్చబడ్డ ‘రిసీవర్’ ద్వారా వినిపించింది— భదాలున పెద్ద చప్పుడు!

“గుడ్ గాడ్!” గాభరాగా అన్నాడు డోగ్రా, “డిసీజ్ టెర్రిబుల్!”

“యిది ప్రారంభం మాత్రమే,” చెప్పాడు రాణా, “ముందు ముందు పరిస్థితి యింకా విషమం బౌతుంది.”

రాణా అన్నట్లుగానే పరిస్థితి విషయమైంది. నిలు

వునా తగలబడుతున్న భవనాల్ని దాటుకుంటూ వారు ప్రయాణించారు యింకా, అక్కడక్కడ మండుతున్న కారను తప్పించుకుంటూ.

పిచ్చివాళ్ళ బృందాల్ని దాటుకుంటూ, పై అంతస్తు లోంచి మాకుతున్న మనుషులు,

అక్రందనలు—

నవ్వులు— కేకలు....

వికటాటహాసాలు....

మూలుగులు....

దాటుకుంటూ

అకస్మాత్తుగా రాణా నడుపుతున్న స్పెషల్ వాన్ కి అడ్డంపడింది నీలంరంగు దుస్తులు ధరించిన ఓ కార్మికుల గుంపు—

“మే గాడ్! వీళ్ళంతా గవర్నర్ రోడ్డులోని పేపర్ ఫాక్టరీ కార్మికులై ఉండాలి” అన్నాడు డోగ్రా.

“అవును. వీళ్ళంతా నెట్ ద్యూటీ చేసివుండాలి.... అన్నట్లు.... వీళ్ళకు, ప్రభుత్వ హెచ్చరిక అందలేదా?” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా రాణా.

డోగ్రా భుజాలెగరేశాడు, “మనం వీళ్ళమధ్యనుంచి డ్రైవ్ చేసుకుంటూ పోవాలి!”

అకస్మాత్తుగా వాన్ అటూ ఇటూ ఊగసాగింది.

దబదబ శబ్దం....

“వాళ్ళు వాన్ ని తలక్రిందులు చేయడాన్ని ప్రయత్నిస్తున్నారు” కేక పెట్టాడు రాణా.

“డ్రైవ్!” అరిచాడు అసహనంగా డోగ్రా— బెటి నుంచి వచ్చే శబ్దాన్ని వినిపించే యంత్రాన్ని ‘ఆఫ్’ చేస్తూ.

మనుషుల్ని ఛేదించుకుంటూ వెళ్ళినప్పుడు బయటి

పాలికేకలు రాణా వినడం డోగ్రాకు యిష్టంలేదు.

తను చేయబోయే పని—దారుణం అని తెలిసినా, తప్పలేదు రాణాకి—బలంగా యాక్సిలేటర్ నొక్కాడు.

వాహనం చెంగున ముందుకు మాకింది.

కార్మికులు ఆ హఠాత్పరిమాణాన్ని అదిరిపడుతూ వెనక్కి తూలిపడ్డారు.

కొంతమంది చక్రాలక్రింద మాయమయ్యారు.

పెకీ, కిందకీ, కుదుపుల్ని బట్టి వాన్ మనుషులమించి నడుస్తోందని గ్రహించాడు రాణా.

అయినా పెడల్ మీద బలంగా నొక్కి ఉంచిన కాలిని తీసివేయలేదు.

యింజన్ హోరు ఉధృతమాతూ, వాన్ వేగం అందు కుంది టాప్ మీదకి చేరుకున్న మనుషుల్ని తూలనాడుతూ.

కోపంగా ముందుకు వస్తున్న ఉన్మాదుల్ని, రబ్బరు బొమ్మలా ఎగరగొడుతూ పరిగెట్టించాడు వాహనాన్ని రాణా ముందుకి.

కొంత సేపటికి పరిసితి మామూలు సితికి వొచ్చింది.

స్టీరింగ్ వీల్ మీద రాణా చేతులు వొణుకుతున్నాయ్.

తను ఎన్ని హత్యలు చేసాడు?

“స్టీరింగ్ నా చేతికివ్వండి. మీరు అలసిపోయారు” అన్నాడు డోగ్రా విషయాన్ని గ్రహిస్తూ.

“నో!” తలవిదిలించాడు రాణా “ఐ విల్ బీ ఆల్ రైట్! కూర్చొని ఆలోచనలతో బుర్ర పాడుచేసుకొనే కన్నా డ్రైవింగ్ చేయడం ఉత్తమం. నీ ఇన్ స్ట్రుమెంట్స్ జాగ్రత్తగా చెక్ చేస్తూ వుండు. వానం కరెక్టు డైరెక్షన్ లో వెళ్తున్నామో లేదో గమనించాల్సిన బాధ్యత నీది.”

(ఇంకా వుంది)